

31990L0232

19.5.1990

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 129/33

ТРЕТА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 14 май 1990 година

за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства

(90/232/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100а от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

в сътрудничество с Европейския парламент ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че чрез Директива 72/166/ЕИО ⁽⁴⁾, последно изменена с Директива 84/5/ЕИО ⁽⁵⁾, Съветът прие разпоредби за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховките за гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за застраховане за такава отговорност;

като има предвид, че член 3 от Директива 72/166/ЕИО изисква всяка държава-членка да предприеме всички подходящи мерки, за да гарантира, че гражданската отговорност при използването на моторни превозни средства с обичайно домуване на нейна територия, е покрита със застраховка; като има предвид, че степента на покритата отговорност и условията и правилата на застрахователното покритие трябва да се определят на базата на тези мерки;

като има предвид, че Директива 84/5/ЕИО, изменена с Акта за присъединяване на Испания и Португалия, намали значително несъответствията между нивото и съдържанието на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ в

държавите-членки; като има предвид, обаче, че все още съществуват значителни несъответствия при такива застрахователни покрития;

като има предвид, че на пострадалите при злополуки с моторни превозни средства трябва да се гарантира съпоставимо третиране, независимо от това къде в Общността е настъпило произшествието;

като има предвид, че в някои държави членки съществуват, по-специално, празноти в покритието на задължителните застраховки за пътници в моторните превозни средства; като има предвид, че за да се защити тази особено уязвима категория на потенциални пострадали, тези празноти трябва да бъдат запълнени;

като има предвид, че всякаква несигурност относно прилагането на член 3, параграф 2, първо тире от Директива 72/166/ЕИО трябва да бъде премахната; като има предвид, че всички задължителни застрахователни полици за моторни превозни средства трябва да покриват цялата територия на Общността;

като има предвид, че в интерес на застрахованата страна всяка застрахователна полица трябва, освен това, да гарантира единна премия във всяка държава-членка, покритието, изисквано съгласно нейното законодателство или покритието, изисквано съгласно законодателството на държавата-членка, където е обичайното домуване на моторното превозно средство, когато това покритие е по-голямо;

като има предвид, че член 1, параграф 4 от Директива 84/5/ЕИО изисква всяка държава-членка да създаде или оправомощи орган, който да обезщетява пострадалите при злополуки, причинени от незастраховани или неидентифицирани моторни превозни средства; като има предвид, обаче, че посочената разпоредба не засяга правото на държавите-членки да разглеждат обезщетенията, предоставени от този орган като субсидиарни или несубсидиарни;

⁽¹⁾ ОВ С 16, 20.1.1989 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ С 304, 4.12.1989 г., стр. 41 и
ОВ С 113, 7.5.1990 г.

⁽³⁾ ОВ С 159, 26.6.1989 г., стр. 7.

⁽⁴⁾ ОВ L 103, 2.5.1972 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 8, 11.1.1984 г., стр. 17.

като има предвид, обаче, че в случай на произшествие, причинено от незастраховано превозно средство, в определени държави-членки се изисква пострадалият да докаже, че отговорната страна не е в състояние или отказва да изплати обезщетението, преди да може да предяви претенциите си пред органа; като има предвид, следователно, че на този орган не трябва да се позволява да изисква от пострадалия, ако той следва да бъде обезщетен, да установява, че отговорната страна не е в състояние или отказва да плати;

като има предвид, че в случай на спор между посочения по-горе орган и застраховател за гражданска отговорност относно това кой трябва да обезщети пострадалия при произшествие, държавите-членки, за да избегнат всякакво забавяне на изплащането на обезщетение на пострадалия, трябва да гарантират, че една от тези страни е посочена за отговорна първоначално да изплати обезщетението в очакване на разрешаването на спора;

като има предвид, че пострадалите при произшествие с моторни превозни средства понякога имат трудности при откриването на името на застрахователното предприятие, покриващо отговорността, произтичаща от използването на моторно превозно средство, участвало в произшествие; като има предвид, че в интерес на такива пострадали държавите-членки трябва да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че такава информация е предоставена своевременно;

като има предвид, че предходните две директиви за гражданска отговорност по отношение на моторни превозни средства трябва, с оглед на всички тези съображения, да бъдат допълнени по единен начин;

като има предвид, че такова едно допълнение, което води до по-голяма закрила на застрахованите страни и на пострадалите при злополуки, което ще улесни още повече пресичането на вътрешните граници на Общността и оттам и установяването и функционирането на вътрешния пазар; като има предвид, следователно, че трябва да се възприеме като основа едно високо ниво на закрила на потребителя;

като има предвид, че съгласно условията на член 8в от Договора трябва да се вземе предвид степента на усилието, което трябва да бъде положено от определени стопанства, които показват различия в развитието; като има предвид, следователно, че на определени държави-членки трябва да бъдат предоставени преходни условия, така че някои разпоредби от настоящата директива да бъдат въведени постепенно,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Без да се засягат разпоредбите на член 2, параграф 1, втора алинея от Директива 84/5/ЕИО, застраховките, посочени в член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО покриват отговорността за телесни повреди на всички пътници, освен на водача на моторното превозно средство, произтичащи от използването на моторното превозно средство.

По смисъла на настоящата директива терминът „моторно превозно средство“ се използва, както е определен в член 1 от Директива 72/166/ЕИО.

Член 2

Държавите-членки предприемат необходимите стъпки, за да гарантират, че всички задължителни застрахователни полици за гражданска отговорност, произтичащи от използването на моторни превозни средства:

- покриват на основата на единна премия цялата територия на Общността, и
- гарантират на основата на същата единна премия във всяка държава-членка покритието, изисквано съгласно нейното законодателство или покритието, изисквано съгласно законодателството на държавата-членка, където е обичайното домуване на моторното превозно средство, когато това покритие е по-голямо.

Член 3

В член 1, параграф 4, първа алинея от Директива 84/5/ЕИО на Съвета се добавя следното изречение:

„Държавите-членки, обаче, могат да не позволят на органа да извърши изплащането на обезщетение, при условие че пострадалият установи по някакъв начин, че отговорното лице не е в състояние или отказва да плати.“

Член 4

В случай на спор между органа, посочен в член 1, параграф 4 от Директива 84/5/ЕИО, и застрахователят на гражданска отговорност, който трябва да обезщети пострадалия, държавите-членки приемат подходящите мерки, така че една от тези страни да бъде посочена като отговорна за първоначалното незабавно изплащане на обезщетението на пострадалия.

Ако в крайна сметка се реши, че другата страна е трябвало да изплати цялото обезщетение или част от него, то тази друга страна възстановява разходите съответно на страната, която е платила.

Член 5

1. Държавите-членки приемат необходимите мерки, за да гарантират, че страните, замесени в пътно транспортно произшествие, са в състояние своевременно да идентифицират застрахователното предприятие, покриващо отговорността, произтичаща от използването на моторното превозно средство, участвало в произшествието.

2. Най-късно до 31 декември 1995 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на параграф 1 от настоящия член.

Когато е необходимо, Комисията представя подходящи предложения на Съвета.

Член 6

1. Държавите-членки приемат необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 31 декември 1992 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

2. Чрез дерогация от параграф 1:

- Република Гърция, Кралство Испания и Португалската република разполагат със срок до 31 декември 1995 г., за да се съобразят с членове 1 и 2,
- Ирландия разполага със срок до 31 декември 1998 г., за да се съобрази с член 1 по отношение на пътниците на задните седалки на мотоциклети и до 31 декември 1995 г., за да се съобрази с член 1 по отношение на другите моторни превозни средства и за да се съобрази с член 2.

Член 7

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 14 май 1990 година.

За Съвета

Председател

D. J. O'MALLEY